

31999L0030

29.6.1999

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 163/41

DIREKTIVA SVETA 1999/30/ES**z dne 22. aprila 1999****o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku**

SVET EVROPSKE UNIJE JE

zato da se varuje zdravje posebno občutljivih kategorij prebivalstva, kakršni so otroci in bolnišnični pacienti; ker država članica lahko zahteva, da se mejne vrednosti dosežejo pred datumi iz te direktive;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

(5) ker se ekosistemi zaščitijo pred škodljivimi učinki žveplovega dioksida; ker se rastlinstvo zaščiti pred škodljivimi učinki dušikovih oksidov;

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 189c Pogodbe ⁽³⁾,

(6) ker imajo lahko različne vrste delcev različne škodljive učinke za zdravje ljudi; ker obstajajo dokazi, da je nevarnost za zdravje ljudi, povezana z izpostavljenostjo antropogenim trdnim delcem, večja kakor nevarnost, povezana z izpostavljenostjo delcem, ki se naravno pojavljajo v zunanjem zraku;

(1) ker so na podlagi načel, vsebovanih v členu 130r Pogodbe, v Programu Skupnosti za politiko in ukrepanje v zvezi z okoljem in trajnostnim razvojem (Peti program varstva okolja) ⁽⁴⁾ predvidene zlasti spremembe zakonodaje o onesnaževalih zraka; ker ta program priporoča določitev dolgoročnih ciljev za kakovost zraka;

(7) ker Direktiva 96/62/ES zahteva, da se pripravijo akcijski načrti za območja, kjer koncentracije onesnaževal v zunanjem zraku presegaajo vsoto mejne vrednosti in začasnega sprejemljivega preseganja mejne vrednosti, ki se uporablja, da se zagotovi skladnost z mejnimi vrednostmi do datuma ali datumov, ki so bili določeni; ker naj bi bil cilj takih akcijskih načrtov in drugih strategij za zmanjševanje, če se nanašajo na trdne delce, zmanjšanje koncentracij finih delcev kot del celotnega zmanjšanja koncentracij trdnih delcev;

(2) ker člen 129 Pogodbe določa, da so pogoji za varovanje zdravja ljudi sestavni del drugih politik Skupnosti; ker člen 3(o) Pogodbe določa, da dejavnosti Skupnosti prispevajo k doseganju visoke ravni varovanja zdravja;

(8) ker Direktiva 96/62/ES določa, da numerične vrednosti mejnih in alarmnih vrednosti temeljijo na ugotovitvah mednarodnih znanstvenih skupin, ki delujejo na tem področju; ker mora Komisija upoštevati najnovejše znanstvenoraziskovalne podatke z epidemiološkega in okoljskega področja ter zadnji napredek v meroslovju, da se ponovno preučijo elementi, na katerih temeljijo mejne in alarmne vrednosti;

(3) ker mora na podlagi člena 4(5) Direktive Sveta 96/62/ES z dne 27. septembra 1996 o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanjega zraka ⁽⁵⁾ Svet sprejeti zakonodajo, predvideno v odstavku 1, ter določbe iz odstavkov 3 in 4 tega člena;

(4) ker so mejne vrednosti, opredeljene v tej direktivi, minimalni pogoji; ker v skladu s členom 130t Pogodbe države članice lahko vzdržujejo ali uvedejo strožje varstvene ukrepe; ker se zlasti lahko uvedejo strožje mejne vrednosti,

(9) ker naj bi Komisija in države članice, za olajšanje ponovnega pregleda te direktive v letu 2003, spodbudile raziskave o učinkih navedenih onesnaževal, in sicer žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca;

⁽¹⁾ UL C 9, 14.1.1998, str. 6.

⁽²⁾ UL C 214, 10.7.1998, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. maja 1998 (UL C 167, 1.6.1998, str. 103), Skupno stališče Sveta z dne 24. septembra 1998 (UL C 360, 23.11.1998, str. 99) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. januarja 1999 (UL C 104, 14.4.1999, str. 44).

⁽⁴⁾ UL C 138, 17.5.1993, str. 5.

⁽⁵⁾ UL L 296, 21.11.1996, str. 55.

- (10) ker so standardizirane natančne merilne tehnike ter skupna merila za lokacije merilnih postaj pomemben element pri ocenjevanju kakovosti zunanjega zraka, da se pridobijo informacije, primerljive v celotni Skupnosti;
- (11) ker se lahko v skladu s členom 12(1) Direktive 96/62/ES spremembe, potrebne za prilagoditev znanstvenemu in tehničnemu napredku, nanašajo samo na merila in tehnike za ocenjevanje koncentracij žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca ali na podrobne dogovore o posredovanju informacij Komisiji in ne spreminjajo neposredno ali posredno mejnih ali alarmnih vrednosti;
- (12) ker naj bi bile najnoveše informacije o koncentracijah žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku takoj dostopne javnosti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji

Cilji te direktive so:

- določiti mejne in, kjer je to primerno, alarmne vrednosti za koncentracije žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku, da se odpravijo, preprečijo ali zmanjšajo škodljivi učinki na zdravje ljudi in okolje kot celoto ali da se tem učinkom izogne,
- oceniti koncentracije žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku na podlagi skupnih metod in meril,
- pridobiti ustrezne informacije o koncentracijah žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku ter zagotoviti, da so dostopne javnosti,
- ohraniti kakovost zunanjega zraka, kjer je ta dobra, in jo v drugih primerih izboljšati glede na žveplov dioksid, dušikov dioksid in dušikove okside, trdne delce in svinec.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

1. „zunanj zrak“ pomeni zrak v troposferi na prostem, razen na delovnih mestih;

2. „onesnaževalo“ pomeni katero koli snov, ki jo človek posredno ali neposredno vnese v zunanji zrak in za katero je verjetno, da škodljivo učinkuje na zdravje ljudi in/ali okolje kot celoto;
3. „raven“ pomeni koncentracijo onesnaževala v zunanjem zraku ali njegovo usedlino na površinah v danem času;
4. „ocenjevanje“ pomeni katero koli metodo, uporabljeno za merjenje, izračunavanje, napovedovanje ali vrednotenje ravni onesnaževala v zunanjem zraku;
5. „mejna vrednost“ pomeni raven, ki je bila določena na podlagi znanstvenih spoznanj, da bi odpravila, preprečila ali zmanjšala škodljive učinke na zdravje ljudi in/ali okolje kot celoto, in ki jo je treba doseči v določenem roku, ko pa je dosežena, se ne sme preseči;
6. „alarmna vrednost“ pomeni raven, katere preseganje pomeni nevarnost za zdravje ljudi že zaradi kratkotrajne izpostavljenosti in pri kateri morajo države članice nemudoma ukrepati, kakor določa Direktiva 96/62/ES;
7. „sprejemljivo preseganje“ pomeni odstotek mejne vrednosti, za katerega se ta vrednost lahko preseže pod pogoji iz Direktive 96/62/ES;
8. „območje“ pomeni del ozemlja držav članic, ki ga same razmejijo;
9. „strnjeno naselje“ pomeni območje, poseljeno z več kakor 250 000 prebivalci, kadar je prebivalcev 250 000 ali manj, pa območje, kjer je gostota prebivalstva na km² taka, da države članice upravičeno potrebujejo ocenjevanje onesnaženosti in upravljanje kakovosti zraka;
10. „dušikovi oksidi“ pomenijo vsoto dušikovega oksida in dušikovega dioksida, seštetih kot delcev na milijardo in izraženih kot dušikov dioksid v mikrogramih na kubični meter;
11. „PM₁₀“ pomeni trdne delce, ki preidejo skozi dovod s 50 % učinkovitostjo za odstranjevanje delcev z aerodinamičnim premerom nad 10 µm;
12. „PM_{2,5}“ pomeni trdne delce, ki preidejo skozi dovod s 50 % učinkovitostjo za odstranjevanje delcev z aerodinamičnim premerom nad 2,5 µm;
13. „zgornji ocenjevalni prag“ pomeni raven, določeno v Prilogi V, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka lahko uporabi kombinacija meritev in metod modeliranja, skladno s členom 6(3) Direktive 96/62/ES;
14. „spodnji ocenjevalni prag“ pomeni raven, določeno v Prilogi V, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka lahko uporabijo le metode modeliranja ali objektivnega vrednotenja, v skladu s členom 6(4) Direktive 96/62/ES;

15. „naravni dogodki“ pomenijo vulkanske izbruhe, seizmične in geotermalne aktivnosti, požare v divjini, pojave močnega vetra ali atmosferske resuspenzije ali prenosa naravnih delcev iz sušnih regij;
16. „meritve na stalnem mestu“ pomenijo meritve, izvedene v skladu s členom 6(5) Direktive 96/62/ES.

Člen 3

Žveplov dioksid

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da koncentracije žveplovega dioksida v zunanem zraku, ocenjene v skladu s členom 7, ne presegajo mejnih vrednosti iz oddelka I Priloge I od datumov, ki so tam določeni.

Sprejemljiva preseganja iz oddelka I Priloge I se uporabljajo v skladu s členom 8 Direktive 96/62/ES.

2. Alarmna vrednost za koncentracije žveplovega dioksida v zunanem zraku je taka, kakor je določena v oddelku II Priloge I.

3. Države članice do 31. decembra 2003, kjer je to izvedljivo, v pomoč Komisiji pri pripravi poročila, predvidenega v členu 10, beležijo podatke o koncentracijah žveplovega dioksida, povprečenih v desetih minutah na nekaterih merilnih postajah, ki so jih izbrale kot reprezentativne za kakovost zraka na naseljenih območjih v bližini virov in na katerih se merijo urne koncentracije. Hkrati s sporočanjem podatkov o urnih koncentracijah v skladu s členom 11(1) Direktive 96/62/ES države članice za te izbrane merilne postaje Komisiji sporočajo število desetminutnih koncentracij, ki so presegle $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$, število dni v koledarskem letu, ko se je to zgodilo, število tistih dni, ko so urne koncentracije žveplovega dioksida istočasno presegle $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$, in največjo evidentirano desetminutno koncentracijo.

4. Države članice lahko določijo območja ali strnjena naselja, kjer so mejne vrednosti za žveplov dioksid, kakor so določene v oddelku I Priloge I, presežene zaradi koncentracij žveplovega dioksida v zunanem zraku, ki so posledica naravnih virov. Države članice pošljejo Komisiji sezname vseh takšnih območij ali strnjenih naselij, skupaj z informacijami o koncentracijah in takajšnjih virih žveplovega dioksida. Ko države članice obveščajo Komisijo v skladu s členom 11(1) Direktive 96/62/ES, zagotovijo potrebno utemeljitev, s katero dokažejo, da so vsa preseganja posledica naravnih virov.

Države članice morajo na takih območjih ali v strnjenih naseljih izvajati načrte ukrepanja v skladu s členom 8(3) Direktive

96/62/ES le, kadar so mejne vrednosti iz oddelka I Priloge I presežene zaradi antropogenih emisij.

Člen 4

Dušikov dioksid in dušikovi oksidi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da koncentracije dušikovega dioksida in, kadar je to primerno, dušikovih oksidov v zunanem zraku, ocenjene v skladu s členom 7, ne presegajo mejnih vrednosti iz oddelka I Priloge II od datumov, ki so tam določeni.

Sprejemljiva preseganja iz oddelka I Priloge II se uporabljajo v skladu s členom 8 Direktive 96/62/ES.

2. Alarmna vrednost za koncentracije dušikovega dioksida v zunanem zraku je taka, kakor je določena v oddelku II Priloge II.

Člen 5

Trdni delci

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da koncentracije PM_{10} v zunanem zraku, ocenjene v skladu s členom 7, ne presegajo mejnih vrednosti iz oddelka I Priloge III od datumov, ki so tam določeni.

Sprejemljiva preseganja iz oddelka I Priloge III se uporabljajo v skladu s členom 8 Direktive 96/62/ES.

2. Države članice zagotovijo, da se namestijo in delujejo merilne postaje, ki zagotavljajo podatke o koncentracijah $\text{PM}_{2,5}$. Vsaka država članica izbere število in lokacijo postaj, na katerih se merita $\text{PM}_{2,5}$, ki sta reprezentativna za koncentracije $\text{PM}_{2,5}$ v tej državi članici. Kadar je to mogoče, so merilna mesta za $\text{PM}_{2,5}$ nameščena tam kot merilna mesta za PM_{10} .

V prvih devetih mesecih naslednjega leta države članice sporočijo Komisiji aritmetično sredino, mediano, 98. percentil in najvišjo koncentracijo, izračunane iz meritev $\text{PM}_{2,5}$ v katerih koli štiriindvajsetih urah v tistem letu. 98. percentil se izračuna v skladu s postopkom iz oddelka 4 Priloge I Direktive Sveta 97/101/ES z dne 27. januarja 1997 o vzajemni izmenjavi informacij in podatkov, pridobljenih po merilnih mrežah in posameznih postajah, ki merijo onesnaženost zunanjega zraka v državah članicah ⁽¹⁾.

3. Cilj načrtov ukrepanja za PM_{10} , pripravljenih v skladu s členom 8 Direktive 96/62/ES in splošnimi strategijami za zmanjšanje koncentracij PM_{10} , je tudi zmanjšanje koncentracij $\text{PM}_{2,5}$.

⁽¹⁾ UL L 35, 5.2.1997, str. 14.

4. Kadar so mejne vrednosti za PM_{10} iz oddelka I Priloge III presežene zaradi koncentracij PM_{10} v zunanjem zraku, ki so posledica naravnih dogodkov, zaradi katerih koncentracije znatno presegajo normalne ravni ozadja zaradi naravnih virov, države članice obvestijo Komisijo v skladu s členom 11(1) Direktive 96/62/ES in zagotovijo potrebno utemeljitev, s katero dokažejo, da so taka preseganja posledica naravnih dogodkov. V takih primerih morajo države članice izvajati načrte ukrepanja v skladu s členom 8(3) Direktive 96/62/ES le, kadar so mejne vrednosti iz oddelka I Priloge III presežene zaradi drugih vzrokov, ne zaradi naravnih dogodkov.

5. Države članice lahko določijo območja ali strnjena naselja, kjer so mejne vrednosti za PM_{10} , kakor so določene v oddelku I Priloge III, presežene zaradi koncentracij PM_{10} v zunanjem zraku, ki so posledica resuspenzije delcev po zimskem posipavanju cest. Države članice pošljejo Komisiji sezname vseh takšnih območij ali strnjenih naselij, skupaj z informacijami o koncentracijah in tamkajšnjih virih PM_{10} . Ko države članice obveščajo Komisijo v skladu s členom 11(1) Direktive 96/62/ES, zagotovijo potrebno utemeljitev, s katero dokažejo, da so vsa preseganja posledica takšne resuspenzije delcev in da so bili sprejeti ustrezni ukrepi za znižanje koncentracij.

Države članice morajo na takih območjih ali v strnjenih naseljih izvajati načrte ukrepanja v skladu s členom 8(3) Direktive 96/62/ES le, kadar so mejne vrednosti iz oddelka I Priloge III presežene zaradi ravnih PM_{10} , ki jih ni povzročilo zimsko posipavanje cest.

Člen 6

Svinec

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da koncentracije svinca v zunanjem zraku, ocenjene v skladu s členom 7, ne presegajo mejnih vrednosti iz oddelka I Priloge IV od datumov, ki so tam določeni.

Sprejemljiva preseganja iz oddelka I Priloge IV se uporabljajo v skladu s členom 8 Direktive 96/62/ES.

Člen 7

Ocenjevanje koncentracij

1. Zgornji in spodnji ocenjevalni prag za žveplov dioksid, dušikov dioksid in dušikove okside, trdne delce in svinec sta za namene člena 6 Direktive 96/62/ES praga iz oddelka I Priloge V.

Razvrstitev vsakega območja ali strnjene naselja za namene istega člena 6 se pregleda vsaj vsakih pet let v skladu s postopkom iz oddelka II Priloge V. Razvrstitev se pregleda prej, če se bistveno spremenijo dejavnosti, ki so pomembne za koncentracije žveplovega dioksida, dušikovega dioksida ali, kadar je to pomembno, dušikovih oksidov, trdnih delcev ali svinca v zunanjem zraku.

2. Merila za določanje lokacije vzorčevalnih mest za merjenje žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku so navedena v Prilogi VI. Najmanjše število vzorčevalnih mest za merjenje koncentracij vsakega ustreznega onesnaževala na stalnem mestu je določeno v Prilogi VII in ta vzorčevalna mesta se pripravijo na vsakem območju ali v strnjenem naselju, kjer so meritve potrebne, če je meritev na stalnem mestu edini vir podatkov o tamkajšnjih koncentracijah.

3. Pri območjih in strnjenih naseljih, kjer se informacije z merilnih postaj na stalnem mestu dopolnijo z informacijami iz drugih virov, kakršni so katastri emisij, indikativne merilne metode in modeliranje kakovosti zraka, sta število postaj za meritve na stalnem mestu, ki jih je treba namestiti, in prostorska ločljivost drugih tehnik zadostna, da se koncentracije onesnaževal zraka določijo v skladu z oddelkom I Priloge VI in oddelkom I Priloge VIII.

4. Pri območjih in strnjenih naseljih, kjer se ne zahteva meritve, se lahko uporabijo modeliranje ali tehnike objektivnega presojanja.

5. Referenčne metode za analiziranje žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov ter za vzorčenje in analiziranje svinca so določene v oddelkih I do III Priloge IX.

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje PM_{10} je določena v oddelku IV Priloge IX.

Začasna referenčna metoda za vzorčenje in merjenje $PM_{2,5}$ je določena v oddelku V Priloge IX.

Referenčne tehnike za modeliranje kakovosti zraka so določene v oddelku VI Priloge IX.

6. Datum, do katerega države članice obvestijo Komisijo o metodah, ki so jih uporabile za preliminarno oceno kakovosti zraka po členu 11(1)(d) Direktive 96/62/ES, je osemnajst mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

7. Vse spremembe, potrebne za prilagoditev tega člena in prilog V do IX znanstvenemu in tehničnemu napredku, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 12 Direktive 96/62/ES.

Člen 8

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da so najnovejše informacije o koncentracijah žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku redno dostopne javnosti in ustreznim organizacijam, kakršne so okoljske in potrošniške organizacije, organizacije, ki zastopajo interese občutljivega prebivalstva, in drugi ustrezni zdravstveni organi, po npr. televiziji in radiu, tisku, informacijskih panojih ali računalniških omrežjih.

Informacije o koncentracijah žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in trdnih delcev v zunanjem zraku se osvežijo vsaj vsak dan ter pri urnih vrednostih za žveplov dioksid in dušikov dioksid vsako uro, kadar je to izvedljivo. Informacije o koncentracijah svinca v zunanjem zraku se osvežijo vsake tri mesece.

Take informacije prikažejo najmanj vsak primer, ko koncentracije presegajo mejne in alarmne vrednosti v času povprečenja iz prilog I do IV. Vključujejo tudi kratko oceno v zvezi z mejnimi in alarmnimi vrednostmi ter ustrezne informacije o učinkih na zdravje.

2. Pri izdelavi načrtov ali programov, ki so po členu 8(3) Direktive 96/62/ES dostopni javnosti, skupaj z načrti ali programi iz členov 3(4), 5(4) in 5(5) te direktive, države članice omogočajo dostop do teh informacij tudi organizacijam iz odstavka 1.

3. Kadar je presežena alarmna vrednost iz Priloge I ali II, podrobnosti, ki so dostopne javnosti v skladu s členom 10 Direktive 96/62/ES vključujejo vsaj postavke, navedene v oddelku III obravnavane priloge.

4. Informacije, ki so dostopne javnosti in organizacijam po odstavkih 1 in 3, so jasne, razumljive in dostopne.

Člen 9

Razveljavitve in prehodni dogovori

1. Direktiva Sveta 80/779/EGS z dne 15. julija 1980 o mejnih in priporočenih vrednostih za žveplov dioksid in suspendirane delce v zraku ⁽¹⁾ se razveljavi 19. julija 2001, razen členov 1, 2(1), 3(1),

9, 15 in 16 Direktive 80/779/EGS in njenih prilog I, IIIb in IV, ki se razveljavijo 1. januarja 2005.

2. Direktiva Sveta 82/884/EGS z dne 3. decembra 1982 o mejni vrednosti svinca v zraku ⁽²⁾ se razveljavi 19. julija 2001, razen členov 1, 2, 3(1), 7, 12 in 13 Direktive 82/884/EGS, ki se razveljavijo 1. januarja 2005.

3. Direktiva Sveta 85/203/EGS z dne 7. marca 1985 o standardih kakovosti zraka za dušikov dioksid ⁽³⁾ se razveljavi 19. julija 2001, razen prve alinee člena 1(1) in člena 1(2), prve alinee člena 2 ter členov 3(1), 5, 9, 15 in 16 Direktive 85/203/EGS in njene Priloge I, ki se razveljavijo 1. januarja 2010.

4. Od 19. julija 2001 države članice uporabljajo merilne postaje in druge metode ocenjevanja kakovosti zraka, ki so skladne s to direktivo, za ocenjevanje koncentracij žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in svinca v zunanjem zraku, da bi pridobile podatke, s katerimi se dokaže skladnost z mejnimi vrednostmi iz direktiv 80/779/EGS, 82/884/EGS in 85/203/EGS, dokler se mejne vrednosti iz teh direktiv ne prenehajo uporabljati.

5. Od 19. julija 2001 lahko države članice uporabijo merilne postaje in druge metode ocenjevanja kakovosti zraka, ki so glede PM₁₀ skladne s to direktivo, za ocenjevanje koncentracij suspendiranih trdnih delcev, da bi dokazale skladnost z mejnimi vrednostmi za skupne suspendirane trdne delce iz Priloge IV Direktive 80/779/EGS; za dokazovanje take skladnosti pa se tako zbrani podatki pomnožijo s faktorjem 1,2.

6. Države članice obvestijo Komisijo o vsakem preseganju mejnih vrednosti iz direktiv 80/779/EGS, 82/884/EGS in 85/203/EGS, skupaj z evidentiranimi vrednostmi, razlogi za vsak evidentiran primer in ukrepi, sprejetimi za preprečitev kakršne koli ponovitve, v prvih devetih mesecih po koncu vsakega leta, v skladu s postopkom iz člena 11 Direktive 96/62/ES, dokler se mejne vrednosti iz teh direktiv ne prenehajo uporabljati.

7. Na območjih, za katere država članica meni, da je treba omejiti ali preprečiti predvidljivo povečanje onesnaženosti z žveplovim dioksidom, dušikovimi oksidi ali suspendiranimi trdnimi delci, se lahko še naprej uporabljajo priporočene vrednosti za varovanje ekosistemov iz Priloge II Direktive 80/779/EGS in Priloge II Direktive 85/203/EGS.

⁽¹⁾ UL L 229, 30.8.1980, str. 30.

⁽²⁾ UL L 378, 31.12.1982, str. 15.

⁽³⁾ UL L 87, 27.3.1985, str. 1.

Člen 10

Poročilo in pregled

Najpozneje 31. decembra 2003 Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, ki temelji na izkušnjah, pridobljenih pri uporabi te direktive, in zlasti na rezultatih zadnjih znanstvenih raziskav o učinkih izpostavljenosti žveplovenu dioksidu, dušikovemu dioksidu in dušikovim oksidom, različnim frakcijam trdnih delcev in svinču na zdravje ljudi in ekosisteme, ter na tehnološkem napredku, skupaj z napredkom, doseženim pri metodah merjenja in drugačnega ocenjevanja koncentracij trdnih delcev v zunanem zraku ter odlaganja trdnih delcev in svinca na površine.

Da bi ohranili visoko raven varovanja zdravja ljudi in okolja, pri čemer se upoštevajo izkušnje, pridobljene pri uporabi te direktive v državah članicah, zlasti vključno s pogoji iz Priloge VI, po kateri je bila izvedena meritev, bodo navedeno poročilo spremljali predlogi za spremembo te direktive, če je to primerno. Komisija bo zlasti pregledala mejne vrednosti PM_{10} za drugo stopnjo, zato da postanejo obvezne, ter presodila potrditev ali spremembo mejnih vrednosti za drugo stopnjo in, če je primerno, za prvo stopnjo. Poleg tega bo Komisija, če bo primerno, posvetila posebno pozornost določitvi mejnih vrednosti za $PM_{2,5}$ ali za različne frakcije trdnih delcev. Komisija bo pregledala tudi letno mejno vrednost dušikovega dioksida za varovanje zdravja ljudi in predlagala potrditev ali spremembo te vrednosti. Glede na smernice Svetovne zdravstvene organizacije bo pregledala tudi urne mejne vrednosti dušikovega dioksida in presodila, ali naj se ta mejna vrednost potrdi ali spremeni.

Komisija bo tudi presodila, ali se za PM_{10} , $PM_{2,5}$ ali posebne frakcije trdnih delcev lahko določijo alarmne vrednosti, skladno z drugimi onesnaževali v tej direktivi, kakor je primerno.

Člen 11

Kazenske sankcije

Države članice določijo kazenske sankcije zaradi kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Te kazenske sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvrtačilne.

Člen 12

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 19. julija 2001. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji predložijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, urejenem s to direktivo.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 14

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 22. aprila 1999

Za Svet

Predsednik

W. MÜLLER

PRILOGA I

MEJNE VREDNOSTI IN ALARMNA VREDNOST ZA ŽVEPLOV DIOKSID

I. Mejne vrednosti za žveplov dioksid

Mejne vrednosti morajo biti izražene v $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Prostornina mora biti standardizirana pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa.

	Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
1. Urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	1 ura	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, ki se ne sme preseči več kakor 24-krat v koledarskem letu	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 %) ob uveljavitvi te direktive, ki se 1. januarja 2001 in nato vsakih 12 mesecev zmanjša za enak letni odstotek, da se do 1. januarja 2005 doseže 0 %	1. januar 2005
2. Dnevna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	24 ur	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, ki se ne sme preseči več kakor 3-krat v koledarskem letu	Ga ni	1. januar 2005
3. Mejna vrednost za varovanje ekosistemov	Koledarsko leto in zima (od 1. oktobra do 31. marca)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Ga ni	19. julij 2001

II. Alarmna vrednost za žveplov dioksid

500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, izmerjeno v treh zaporednih urah na mestih, ki so reprezentativna za kakovost zraka na vsaj 100 km^2 ali na celotnem območju oziroma v strnjem naselju, kar koli od tega je manjše.

III. Minimalne informacije, ki morajo biti dostopne javnosti ob preseganju alarmne vrednosti za žveplov dioksid

Informacije, ki morajo biti dostopne javnosti, naj bi vključevale vsaj:

- datum, uro in kraj pojava ter vzroke zanj, kadar so znani,
- kakršne koli napovedi:
 - sprememb koncentracij (izboljšanje, stabiliziranje ali poslabšanje), skupaj z razlogi za te spremembe,
 - zadevnega geografskega območja,
 - trajanja pojava,
- vrsta prebivalstva, ki je lahko občutljivo za pojav,
- previdnostne ukrepe, ki naj jih sprejme občutljivo prebivalstvo.

PRILOGA II

MEJNE VREDNOSTI ZA DUŠIKOV DIOKSID (NO₂) IN DUŠIKOVE OKSIDE (NO_x) TER ALARMNA VREDNOST ZA DUŠIKOV DIOKSID**I. Mejne vrednosti za dušikov dioksid in dušikove okside**

Mejne vrednosti morajo biti izražene v $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Prostornina mora biti standardizirana pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa.

	Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
1. Urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	1 ura	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO ₂ , ki se ne sme preseči več kakor 18-krat v koledarskem letu	50 % ob uveljavitvi te direktive, ki se 1. januarja 2001 in nato vsakih 12 mesecev zmanjša za enak letni odstotek, da se do 1. januarja 2010 doseže 0 %	1. januar 2010
2. Letna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	Koledarsko leto	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO ₂	50 % ob uveljavitvi te direktive, ki se 1. januarja 2001 in nato vsakih 12 mesecev zmanjša za enak letni odstotek, da se do 1. januarja 2010 doseže 0 %	1. januar 2010
3. Letna mejna vrednost za varovanje vegetacije	Koledarsko leto	30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO _x	Ga ni	19. julij 2001

II. Alarmna vrednost za dušikov dioksid

400 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, izmerjeno v treh zaporednih urah na mestih, ki so reprezentativna za kakovost zraka na vsaj 100 km² ali na celotnem območju oziroma v strnjem naselju, kar koli od tega je manjše.

III. Minimalne informacije, ki so dostopne javnosti ob preseganju alarmne vrednosti za dušikov dioksid

Informacije, ki morajo biti dostopne javnosti, naj bi vključevale vsaj:

- datum, uro in kraj pojava ter vzroke zanj, kadar so znani,
- kakršne koli napovedi:
 - sprememb koncentracij (izboljšanje, stabiliziranje ali poslabšanje), skupaj z razlogi za te spremembe,
 - zadevnega geografskega območja,
 - trajanja pojava,
- tip prebivalstva, ki je potencialno občutljivo za pojav,
- previdnostne ukrepe, ki naj jih sprejme občutljivo prebivalstvo.

PRILOGA III

MEJNE VREDNOSTI ZA TRDNE DELCE (PM₁₀)

	Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
STOPNJA 1				
1. 24-urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	24 ur	50 µg/m ³ PM ₁₀ , ki se ne sme preseči več kakor 35-krat v koledarskem letu	50 % ob uveljavitvi te direktive, ki se 1. januarja 2001 in nato vsakih 12 mesecev zmanjša za enak letni odstotek, da se do 1. januarja 2005 doseže 0 %	1. januar 2005
2. Letna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	Koledarsko leto	40 µg/m ³ PM ₁₀	20 % ob uveljavitvi te direktive, ki se 1. januarja 2001 in nato vsakih 12 mesecev zmanjša za enak letni odstotek, da se do 1. januarja 2005 doseže 0 %	1. januar 2005
STOPNJA 2 ⁽¹⁾				
1. 24-urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	24 ur	50 µg/m ³ PM ₁₀ , ki se ne sme preseči več kakor 7-krat v koledarskem letu	Izpelje se iz podatkov in je enakovredna mejni vrednosti iz stopnje 1	1. januar 2010
2. Letna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	Koledarsko leto	20 µg/m ³ PM ₁₀	50 % 1. januarja 2005, ki se nato vsakih 12 mesecev zmanjša za enak letni odstotek, da se do 1. januarja 2010 doseže 0 %	1. januar 2010

⁽¹⁾ Okvirne mejne vrednosti, ki jih je treba pregledati glede na nadaljnje informacije o učinkih na zdravje in okolje, tehnično izvedljivost in izkušnje pri uporabi mejnih vrednosti stopnje 1 v državah članicah.

PRILOGA IV

MEJNA VREDNOST ZA SVINEC

	Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
Letna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	Koledarsko leto	0,5 µg/m ³ ⁽¹⁾	100 % ob uveljavitvi te direktive, ki se 1. januarja 2001 in nato vsakih 12 mesecev zmanjša za enak letni odstotek, da se do 1. januarja 2005 ali do 1. januarja 2010 v neposredni bližini natančno določenih točkovnih virov, o katerih je treba obvestiti Komisijo, doseže 0 %	1. januarja 2005 ali 1. januarja 2010 v neposredni bližini natančno določenih industrijskih virov na območjih, ki so onesnažena zaradi desetletja trajajočih industrijskih dejavnosti. Komisijo je treba o teh virih uradno obvestiti do 19. julija 2001 ⁽²⁾ V takih primerih bo mejna vrednost od 1. januarja 2005 1,0 µg/m ³ .

⁽¹⁾ Postopek iz člena 10 za pregled te direktive bo obravnaval možnosti dopolnitve ali zamenjave mejne vrednosti z mejno vrednostjo za usedline v neposredni bližini točkovnih virov.

⁽²⁾ Takemu uradnemu obvestilu mora biti priložena ustrezna utemeljitev. Območje, kjer se uporabljajo višje mejne vrednosti, ne sme segati dlje kakor 1 000 m od takih posebnih virov.

PRILOGA V

DOLOČITEV ZAHTEV ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA, DUŠIKOVEGA DIOKSIDA (NO₂) IN DUŠIKOVIH OKSIDOV (NO_x), TRDNIH DELCEV (PM₁₀) IN SVINCA V ZUNANJEM ZRAKU NA OBMOČJU ALI V STRNJENEM NASELJU

I. Zgornji in spodnji ocenjevalni prag

Uporabljala se bosta naslednji zgornji in spodnji ocenjevalni prag:

(a) ŽVEPLOV DIOKSID

	Varovanje zdravja	Varovanje ekosistema
Zgornji ocenjevalni prag	60 % 24-urne mejne vrednosti (75 µg/m ³ , ki se ne sme preseči več kakor 3-krat v koledarskem letu)	60 % zimske mejne vrednosti (12 µg/m ³)
Spodnji ocenjevalni prag	40 % 24-urne mejne vrednosti (50 µg/m ³ , ki se ne sme preseči več kakor 3-krat v koledarskem letu)	40 % zimske mejne vrednosti (8 µg/m ³)

(b) DUŠIKOV DIOKSID IN DUŠIKOVI OKSIDI

	Urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi (NO ₂)	Letna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi (NO ₂)	Letna mejna vrednost za varovanje vegetacije (NO _x)
Zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (140 µg/m ³ , ki se ne sme preseči več kakor 18-krat v koledarskem letu)	80 % mejne vrednosti (32 µg/m ³)	80 % mejne vrednosti (24 µg/m ³)
Spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (100 µg/m ³ , ki se ne sme preseči več kakor 18-krat v koledarskem letu)	65 % mejne vrednosti (26 µg/m ³)	65 % mejne vrednosti (19,5 µg/m ³)

(c) TRDNI DELCI

Zgornji in spodnji ocenjevalni prag za PM₁₀ temeljita na okvirnih mejnih vrednostih za 1. januar 2010.

	24-urno povprečje	Letno povprečje
Zgornji ocenjevalni prag	60 % mejne vrednosti (30 µg/m ³ , ki se ne sme preseči več kakor 7-krat v koledarskem letu)	70 % mejne vrednosti (14 µg/m ³)
Spodnji ocenjevalni prag	40 % mejne vrednosti (20 µg/m ³ , ki se ne sme preseči več kakor 7-krat v koledarskem letu)	50 % mejne vrednosti (10 µg/m ³)

(d) SVINEC

	Letno povprečje
Zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (0,35 µg/m ³)
Spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (0,25 µg/m ³)

II. Določanje preseganja zgornjega in spodnjega ocenjevalnega praga

Preseganje zgornjega in spodnjega ocenjevalnega praga je treba določiti na podlagi koncentracij v preteklih petih letih, če je na voljo dovolj podatkov. Štelo se bo, da je ocenjevalni prag presežen, če je v teh petih letih skupno število preseganj numeričnih koncentracij praga večje od trikratnega števila preseganj, dovoljenih za vsako leto.

Kadar so na voljo podatki iz obdobja, krajšega od petih let, lahko države članice kombinirajo kratkotrajne merilne kampanje v enem letu in na mestih, za katera je verjetno, da so značilna za najvišje ravni onesnaženja, z informacijami iz popisov emisij in modeliranja, da določijo preseganja zgornjega in spodnjega ocenjevalnega praga.

—

PRILOGA VI

LOKACIJA VZORČEVALNIH MEST ZA MERJENJE ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA, DUŠIKOVEGA DIOKSIDA IN DUŠIKOVIH OKSIDOV, TRDNIH DELCEV IN SVINCA V ZUNANJEM ZRAKU

Pri meritvi na stalnem mestu se upoštevajo naslednji vidiki.

I. Umestitev na makroravni**(a) Varovanje zdravja ljudi**

Vzorčevalna mesta, katerih namen je varovanje zdravja ljudi, se umestijo, tako da:

- (i) zagotovijo podatke na površinah na območjih in v strnjenih naseljih, kjer se pojavljajo najvišje koncentracije, za katere je verjetno, da jim je prebivalstvo neposredno ali posredno izpostavljeno toliko časa, da je to pomembno glede na čas povprečenja mejne(-ih) vrednosti;
- (ii) zagotovijo podatke o ravneh na drugih površinah na območjih in v strnjenih naseljih, ki so reprezentativne za izpostavljenost prebivalstva.

Na splošno naj bi bila vzorčevalna mesta umeščena tako, da se izognemo merjenju zelo majhnega dela mikrookolja v njihovi neposredni bližini. Praviloma naj bi se vzorčevalna mesta umestila tako, da so reprezentativna za kakovost zraka na površini, ki ni manjša od 200 m² na prometu izpostavljenih mestih in nekaj kvadratnih kilometrov na mestih v urbanem okolju.

Vzorčevalna mesta naj bi bila, kadar je to mogoče, tudi reprezentativna za podobne lokacije, ki niso v njihovi neposredni bližini.

Upoštevalo naj bi se, da je treba vzorčevalna mesta umestiti na otokih, kadar je to potrebno za varovanje zdravja ljudi.

(b) Varovanje ekosistemov in vegetacije

Vzorčevalna mesta, namenjena varovanju ekosistemov ali vegetacije, naj bi bila umeščena več kakor 20 km od strnjenih naselij ali več kakor 5 km od drugih pozidanih površin, industrijskih naprav ali avtocest. Praviloma naj bi se vzorčevalno mesto umestilo tako, da je reprezentativno za kakovost zraka na območju vsaj 1 000 km². Država članica lahko ob upoštevanju geografskih razmer zagotovi, da se vzorčevalno mesto umesti na manjši razdalji ali da je reprezentativno za kakovost zraka na manjšem območju.

Upoštevala naj bi se tudi potreba po ocenjevanju kakovosti zraka na otokih.

II. Umestitev na mikroravni

Če je izvedljivo, naj bi se upoštevale naslednje smernice:

- pretok okrog vzorčevalne sonde na dovodu naj bi bil nemoten, tako da nobene prepreke ne vplivajo na pretok zraka v bližini vzorčevalnika (navadno nekaj metrov od zgradb, balkonov, dreves in drugih ovir ter vsaj 0,5 m od najbližje stavbe, če so vzorčevalna mesta reprezentativna za kakovost zraka ob gradbeni liniji);
- na splošno naj bi bilo vzorčevalno mesto na dovodu na višini med 1,5 m (območje dihanja) in 4 m nad tlemi. V nekaterih okoliščinah so lahko potrebna višja mesta (do 8 m). Umestitev na višje mesto je lahko primerna tudi, če je postaja reprezentativna za večje območje;
- sonda na dovodu naj ne bi bila nameščena v neposredni bližini virov, da ne pride do neposrednega zajema emisij, nepremešanih z zunanjim zrakom;
- izpuh vzorčevalnika naj bi se namestil tako, da ne pride do ponovnega zajema izpušnega zraka skozi dovod v vzorčevalnik;

- umestitev vzorčevalnikov na prometu izpostavljenih mestih:
 - taka vzorčevalna mesta naj bi bila za vsa onesnaževala vsaj 25 m od roba večjih križišč in vsaj 4 m od sredine najbližjega prometnega pasu,
 - za dušikov dioksid naj bi bili dovodi oddaljeni največ 5 m od cestnega robnika,
 - za trdne delce in svinec naj bi bili dovodi umeščeni tako, da so reprezentativni za kakovost zraka v bližini gradbene linije.

Upoštevajo se lahko tudi naslednji dejavniki:

- moteči viri;
- varnost;
- dostop;
- razpoložljivost električnega in telefonskega omrežja;
- vidljivost mesta glede na njegovo okolico;
- varnost javnosti in izvajalcev;
- zaželenost skupne umestitve vzorčevalnih mest za različna onesnaževala;
- zahteve prostorskega načrtovanja.

III. Dokumentiranje in pregled izbire vzorčevalnih mest

V fazi razvrščanja naj bi se na primer z orientacijskimi fotografijami okoliškega območja in njegovim podrobnim zemljevidom v celoti dokumentirali postopki izbire vzorčevalnih mest. Mesta naj bi se v rednih časovnih presledkih pregledovala in ponovno dokumentirala, s čimer bi se zagotovilo, da ostanejo izbirna merila ves čas veljavna.

PRILOGA VII

MERILA ZA DOLOČITEV NAJMANJŠEGA ŠTEVILA VZORČEVALNIH MEST ZA MERITVE NA STALNEM MESTU ZA KONCENTRACIJE ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA (SO₂), DUŠIKOVEGA DIOKSIDA (NO₂) IN DUŠIKOVIH OKSIDOV, TRDNIH DELCEV IN SVINCA V ZUNANJEM ZRAKU

- I. Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem mestu za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi za varovanje zdravja ljudi in alarmnimi vrednostmi na območjih in v strnjenih naseljih, kjer je meritev na stalnem mestu edini vir informacij:

(a) Razpršeni viri

Prebivalstvo strnjenege naselja ali območja (v tisočih)	Če koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag	Če so najvišje koncentracije med zgornjim in spodnjim ocenjevalnim pragom	Za SO ₂ in NO ₂ v strnjenih naseljih, kjer so najvišje koncentracije pod spodnjim ocenjevalnim pragom
0-250	1	1	Se ne uporablja
250-499	2	1	1
500-749	2	1	1
750-999	3	1	1
1 000-1 499	4	2	1
1 500-1 999	5	2	1
2 000-2 749	6	3	2
2 750-3 749	7	3	2
3 750-4 749	8	4	2
4 750-5 999	9	4	2
> 6 000	10	5	3
	Za NO ₂ in trdne delce: vključena mora biti vsaj ena postaja v urbanem okolju in ena postaja na prometu izpostavljenem mestu		

(b) Točkovni viri

Za ocenjevanje onesnaženosti v bližini točkovnih virov naj bi se število vzorčevalnih mest za meritev na stalnem mestu izračunalo tako, da se upoštevajo gostota emisij, verjetni vzorci razporeditve onesnaženosti zunanjega zraka in možna izpostavljenost prebivalstva.

II. **Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem mestu za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi za varovanje ekosistemov ali vegetacije na območjih, ki niso strnjena naselja**

Če najvišje koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag	Če so najvišje koncentracije med zgornjim in spodnjim ocenjevalnim pragom
1 postaja vsakih 20 000 km ²	1 postaja vsakih 40 000 km ²

Na otoških območjih naj bi se število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem mestu izračunalo tako, da bi se upoštevala verjetni vzorec razporeditve onesnaženosti zunanjega zraka in možna izpostavljenost ekosistemov ali vegetacije.

PRILOGA VIII

CILJI KAKOVOSTI PODATKOV IN ZBIR REZULTATOV OCENJEVANJA KAKOVOSTI ZRAKA

I. Cilji kakovosti podatkov

Za izvajanje programov zagotavljanja kakovosti se za zahtevano natančnost ocenjevalnih metod ter najmanjšo časovno pokritost in za zajetost podatkov meritve določijo naslednji cilji kakovosti podatkov.

	Žveplov dioksid, dušikov dioksid in dušikovi oksidi	Trdni delci in svinec
Neprekinjena meritev		
Natančnost	15 %	25 %
Najmanjša zajetost podatkov	90 %	90 %
Orientacijska meritev		
Natančnost	25 %	50 %
Najmanjša zajetost podatkov	90 %	90 %
Najmanjša časovna pokritost	14 % (Ena naključna meritev na teden, enakomerno razporejeno v letu, ali 8 tednov, enakomerno razporejenih v letu)	14 % (Ena naključna meritev na teden, enakomerno razporejeno v letu, ali 8 tednov, enakomerno razporejenih v letu)
Modeliranje		
Natančnost:		
Urna povprečja	50 %–60 %	
Dnevna povprečja	50 %	Za zdaj niso določeni ⁽¹⁾
Letna povprečja	30 %	50 %
Objektivna ocena		
Natančnost:	75 %	100 %

⁽¹⁾ Vse spremembe, potrebne za prilagoditev te točke znanstvenemu in tehničnemu napredku, bodo sprejete v skladu s postopkom iz člena 12(2) Direktive 96/62/ES.

Natančnost meritve je določena v „Navodilu o izražanju negotovosti meritev“ (ISO 1993) ali v ISO 5725-1 „Točnost (pravilnost in natančnost) merilnih metod in rezultatov“ (1994). Odstotki v tabeli so navedeni za povprečje posameznih meritev v času, za katerega je določena mejna vrednost, za 95 % interval zaupanja (sistematični pogrešek + dvakratno standardno odstopanje). Natančnost za neprekinjene meritve naj bi se določila v območju ustrezne mejne vrednosti.

Natančnost modeliranja in objektivnega ocenjevanja se določi kot največji odklon izmerjenih in izračunanih koncentracijskih ravni v času, za katerega je določena mejna vrednost, ne da bi se upoštevala časovna razporeditev dogodkov.

Zahteve za najmanjšo zajetost podatkov in časovno pokritost ne vključujejo izgub podatkov zaradi rednega umerjanja ali običajnega vzdrževanja instrumentov.

Države članice lahko od tega pravila odstopajo in uporabljajo naključne meritve namesto neprekinjenih meritev za trdne delce in svinec, če lahko Komisiji dokažejo, da je natančnost znotraj 95 % intervala zaupanja glede na neprekinjeno spremljanje stanja v mejah 10 %. Naključno vzorčenje mora biti čez leto enakomerno razporejeno.

II. Rezultati ocenjevanja kakovosti zraka

Za območja ali strnjena naselja, kjer se za ocenjevanje kakovosti zraka uporabljajo drugi viri, ki dopolnjujejo meritve, ali pa so ti drugi viri edini način ocenjevanja, naj bi se zbrale naslednje informacije:

- opis izvedenega ocenjevanja;
- uporabljene posebne metode, z navedenimi opisi metod;
- viri podatkov in informacij;
- opis rezultatov, vključno z natančnostjo in zlasti velikostjo katere koli površine ali, če je to pomembno, dolžino ceste na območju ali v strnjem naselju, nad katero koncentracije presegajo mejno(-e) vrednost(-i) oziroma vsoto mejne(-ih) vrednosti in ustreznega sprejemljivega(-ih) preseganja(-anj), in katerega koli območja, kjer koncentracije presegajo zgornji ali spodnji ocenjevalni prag;
- prebivalstvo, morebiti izpostavljeno koncentracijam, ki presegajo mejno vrednost, kadar gre za mejne vrednosti, namenjenih varovanju zdravja ljudi.

Kadar je to mogoče, naj bi države članice pripravile zemljevide, ki prikazujejo razporeditve koncentracij znotraj vsakega območja in strnjene naselja.

III. Standardizacija

Za žveplov dioksid in dušikove okside je treba prostornino standardizirati pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa.

PRILOGA IX

REFERENČNE METODE ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA, DUŠIKOVEGA DIOKSIDA IN DUŠIKOVH OKSIDOV, TRDNIH DELCEV (PM₁₀ IN PM_{2,5}) IN SVINCA**I. Referenčna metoda za analizo žveplovega dioksida:**

ISO/FDIS 10498 (osnutek standarda) Zunanji zrak — Določanje žveplovega dioksida — Ultravijolična fluorescenčna metoda.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim z zgoraj navedeno metodo.

II. Referenčna metoda za analizo dušikovega dioksida in dušikovih oksidov:

ISO 7996: 1985 Zunanji zrak — Določanje masnih koncentracij dušikovih oksidov — Kemoluminiscenčna metoda.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim z zgoraj navedeno metodo.

III.A Referenčna metoda za vzorčenje svinca:

Referenčna metoda za vzorčenje svinca bo do datuma, do katerega mora biti dosežena mejna vrednost iz Priloge IV te direktive, metoda, opisana v Prilogi Direktive 82/884/EGS, potem pa bo referenčna metoda za PM₁₀, kakor je določena v oddelku IV te priloge.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim z zgoraj navedeno metodo.

III.B Referenčna metoda za analizo svinca:

ISO 9855: 1993 Zunanji zrak — Ugotavljanje svinca v delcih aerosolov, zbranih na filtrih — Atomska absorpcijska spektrokemijska metoda.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim z zgoraj navedeno metodo.

IV. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje PM₁₀

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje PM₁₀ bo metoda, opisana v EN 12341 „Kakovost zraka — Terenski preskusni postopek za potrditev ustreznosti vzorčevalnih metod glede na referenčno metodo za frakcijo trdnih delcev PM₁₀“. Načelo meritve temelji na zbiranju frakcije trdnih delcev PM₁₀ v zunanjem zraku na filtru in na gravimetričnem določanju mase.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim z zgoraj navedeno metodo ali katero koli drugo metodo, za katero lahko zadevna država članica dokaže, da je dosledno povezana z referenčno metodo. V tem primeru je treba rezultate, dosežene s to metodo, popraviti z ustreznim faktorjem, da se dobijo rezultati, enakovredni tistim, ki bi jih dobili z uporabo referenčne metode.

Vsaka država članica mora obvestiti Komisijo o metodi, uporabljeni za vzorčenje in merjenje PM₁₀. Komisija mora čim prej izvesti primerjalne meritve za metode vzorčenja in merjenja PM₁₀, da se zagotovijo informacije za ponovni pregled te direktive v skladu s členom 10.

V. Začasna referenčna metoda za vzorčenje in merjenje PM_{2,5}

Komisija bo po posvetovanju z odborom iz člena 12 Direktive 96/62/EGS do 19. julija 2001 pripravila navodila za ustrezno začasno referenčno metodo za vzorčenje in ocenjevanje PM_{2,5}.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero meni, da je ustrezna.

Vsaka država članica mora obvestiti Komisijo o metodi, uporabljeni za vzorčenje in merjenje PM_{2,5}. Komisija mora čim prej izvesti primerjalne meritve za metode vzorčenja in merjenja PM_{2,5}, da se zagotovijo informacije za ponovni pregled te direktive v skladu s členom 10.

VI. Referenčne metode modeliranja:

Referenčne metode modeliranja se v tem trenutku ne morejo določiti. Vse spremembe za prilagoditev te točke znanstvenemu in tehničnemu napredku je treba sprejeti v skladu s postopkom iz člena 12(2) Direktive 96/62/ES.
